

* ผังวัดสันปายาง

1. พระครูปัญญาวรรณวัฒน์
2. พระวิหารพระเขียวโขง
3. พระพุทธรัตนมหานทีศรีหริภุญชัย
4. ระฆังหลวง
5. พระวิหารพระนิลสมุทร และพระพุทธรูปที่ร้อยจำลอง
6. มณฑป
7. พระพุทธรูปหินหยกขาว ปางปริณิพพาน
8. ภูมิปฏิบัติธรรมเนกประสงค์
9. พิพิธภัณฑ์ภาพในอดีต
10. พระธาตุวัดสันปายางหลวง

แผนที่เส้นทางและสถานที่ตั้งวัดสันปายางหลวง

ประวัติวัดสันปายางหลวง

วัดสันปายางหลวง ตั้งอยู่ในหมู่บ้านสันปายางหลวง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เป็นวัดเก่าแก่ แต่เดิมเป็นศาสนสถานของศาสนาพราหมณ์ ได้มีพระเถระจากพม่า จำนวน ๑ รูป คือ พระกัณหาโว พระโสภโณ พระอุตโม เดินทางเข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาและได้แสดงธรรมโปรดชาวบ้านในละแวกนี้ซึ่งนับถือเทวสถาน ชาวบ้านเกิดความเลื่อมใส จึงพร้อมใจกันเปลี่ยนเทวสถานให้เป็นวัดพระพุทธศาสนาในปี พ.ศ. ๑๐๙๔ มีชื่อเรียกว่า “วัดขอมลำโพง” ตามชื่อของชุมชนละแวกนั้นส่วนใหญ่เป็นชาวขอม วัดนี้ถือได้ว่าเป็นวัดทางพระพุทธศาสนา วัดแรกของล้านนา เมื่อได้ตั้งวัดแล้ว ชาวบ้านได้อาราธนาพระกัณหาโวเป็นเจ้าอาวาสองค์แรก

ในสมัยพระนางจามเทวี ครองเมืองลำปาง ประมาณ พ.ศ. ๑๒๐๒ ได้บูรณะปฏิสังขรณ์วัดขอมลำโพงขึ้นใหม่ เรียกชื่อใหม่ว่า วัดอาพัฒนารามป่าไม้ยางหลวง ณ วัดแห่งนี้ พระนางได้ใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมตลอดอายุขัย เพราะเป็นสถานที่สงบวิเวก ร่มเย็นด้วยคันชางใหญ่หน้อย เมื่อพระนางจามเทวีเสด็จสวรรคต ได้ใช้เป็นสถานที่ถวายเพลิงพระศพ ณ วัดแห่งนี้ ค่อมมีการเปลี่ยนชื่อวัดใหม่ตามลักษณะภูมิประเทศซึ่งประกอบด้วยคันชางใหญ่ชื่อ วัดสันปายางหลวง จนถึงปัจจุบัน แต่เดิมวัดสันปายางหลวงมีอาณาเขตกว้างขวาง ในสมัยพระครูบาปิ่นดา ธัมมปัญโญ เป็นเจ้าอาวาส ได้ยกที่ดินของวัดด้านทิศเหนือซึ่งในอดีตเป็นที่ถวายเพลิงพระศพพระนางจามเทวี ให้เป็นที่ตั้งของสำนักงานเทศบาลเมืองลำปาง สมัยของเจ้าอาวาสองค์ถัดมาคือ พระครูภักขุคุณวัฒน์ (พระครูบาคำขาว อุปล) ถึงปัจจุบัน วัดมีเนื้อที่ ๖ ไร่ ๑ งาน ๔๒ ตารางวา เสนาสนะต่างๆของวัดได้รับการบูรณะและสร้างขึ้นใหม่ในสมัย พระครูปัญญาวรรณวัฒน์ (พระครูบาอินทร ปัญญาวิวัฒโน)

พระครูปัญญาธรรมวัฒน์ (ครูบาอินทร ปัญญาวัฒน์) เจ้าอาวาสวัดสันป่ายางหลวง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน นามเดิม อินทร แยกแก้ว ถือกำเนิดที่บ้านสันป่ายางหลวง วันที่ 15 มกราคม 2496

วิทยฐานะ น.ธ.โทและพุทธศาสตรมหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย บวชเป็นสามเณร พ.ศ.2507 อุปสมบท พ.ศ.2516 และ 5 ธันวาคม 2544 เป็นพระครูปัญญาธรรมวัฒน์ ตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดราชมหารัฐ ชั้นเอก

พระพุทธรัตนมหายานทีศรีหริภุญชัย (พระเขี้ยวโขง) และสลักด้วยหินจากแม่น้ำโขง บ้านดอนมหาวันใกล้กับประเทศลาว มีสีเขียวอมสีดาเนื้อละเอียด ขนาดหน้าตักกว้าง 19 นิ้ว อัญเชิญมาประดิษฐาน ณ พระวิหารพระเขี้ยวโขง ในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2541 (ตรงกับ วันขึ้น 2 ค่ำ เดือน 1 (เดือน 3 เหนือ)

มณฑป (ซุ้มโขง) พระสิงห์พุทธเมตตามหาบารมีศรีหริภุญชัย สร้างเมื่อปี 2550 โดยพระครูบาอินทรและคณะศรัทธา ได้ร่วมกันสร้างเสร็จแล้ว ได้อัญเชิญพระสิงห์พุทธเมตตามหาบารมีศรีหริภุญชัย มาประดิษฐาน เพื่อให้เป็นที่สักการะของพุทธศาสนิกชน

พระวิหารพระเขี้ยวโขง สร้างเมื่อ พ.ศ.2536 ใช้วัสดุเสาไม้ตะเคียนทอง ไม้แดง จากประเทศลาว พม่า และไทย พระครูบาอินทร เป็นผู้ออกแบบก่อสร้างและออกแบบลวดลายพื้นเมืองผสมผสานระหว่างสมัยเก่ากับสมัยใหม่ ใช้ทุนทรัพย์ในการก่อสร้างประมาณ 28 ล้านบาท สร้างเสร็จและได้ทำการฉลองฝากไว้ในบวรพระพุทธศาสนาเมื่อปี 2551 วิหารพระเขี้ยวโขงเมื่อมองจากด้านหน้าจะมีหลังคา 5 ชั้น มีช่อฟ้า 5 ตัว หมายถึง พระเจ้า 5 พระองค์ ด้านหลังอีก 3 หมายถึง สัต สมธิ ปัญญา หมายถึงการปฏิบัติของพระพุทธเจ้าเพื่อเดินเข้าสู่พระนิพพาน หน้า 5 รวมหลัง 3 รวมเป็น 8 หมายถึง ค่องปฏิบัติคามทางสายกลาง คือ มรรค 8 ได้ธรรมมัชฌิมา ทางสายกลางคือ ๘ เป็นโลกุตตรธรรม

ตรงกลางหลังคามีเรือหงษ์และฉัตร หมายถึงโลกุตตรธรรมหรือนิพพาน ความสงบดับเย็นจากกิเลสตัณหา ด้านล่างมีรูปปั้นนางประทับ เปรียบเหมือนรังกา และกาเผือกนอนในรัง รูปพรหมสี่หน้านั่งอยู่บนหลังกา หมายถึง กำเนิดด้านนางนางประทับ

ภายในพระวิหารมีพุทธอัญญรัตนมหายานทีศรีหริภุญชัยในมณฑปทรงล้านนา ด้านล่างประดิษฐานพระพุทธเมตไตรเจ้าลอมมาจากพุทธคยาตอนที่พระพุทธเจ้าโคตรมะบรรจุธรรมเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้านบนเป็นที่ประดิษฐานพระเขี้ยวโขง หมายถึง พระพุทธเจ้าโคตรมะที่มีอายุพระพุทธศาสนาผ่านมาถึงถึงพุทธกาล 2550 ปีของยุคพระพุทธเจ้าโคตรมะซึ่งพระครูบาอินทร ปัญญาวัฒน์และญาติโยมพร้อมทั้งพุทธบริษัทได้ตั้งใจสร้างบูชาพระคุณของพระรัตนตรัย และภายในวิหารยังมีมณฑปพระเขี้ยวแก้วของพระมหาสาริบุตร นอกจากนั้นก็มีพระพุทธรูปแก้วขาวของเก่าเมืองลำพูน รวมทั้งพระเครื่องสกุลลำพูนซึ่งหาได้ยากอีกมากมาย

พระธาตุวัดสันป่ายางหลวง เป็นที่ประดิษฐานพระอัฐิธาตุกลางกระหม่อมของอัครสาวก คือ พระโมคคัลลานะกับพระสาริบุตร เพื่อให้ศรัทธาได้สักการะ บูชา

พระพุทธรูปหินหยกขาว ปางปรินิพพาน ปัจจุบันประดิษฐานอยู่ที่ศาลาโนทยาน เมืองกุสินารา แคว้นมัลลในภาคเหนือประเทศ อินเดีย เป็นแคว้นที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเลือกเป็นที่ปรินิพพาน เพื่อให้ชนรุ่นหลัง ได้บูชาและศึกษาค้นคว้า พระครูบาอินทรและคณะศรัทธาจึงได้นำหินหยกขาวจากประเทศพม่า มาแกะสลักพระพุทธรูปปางปรินิพพาน ความยาว 4.05 ม. กว้าง 92 ซม. สูง 1 ม. อัญเชิญมาประดิษฐานเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2549

พระวิหารพระนิลสมุทร และพระพุทธรูปสี่รอยจำลอง (ศาลาป่าดะ) พระครูบาอินทรและคณะศรัทธา ร่วมกันสร้างพระพุทธรูปสี่รอยจำลอง เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา เป็นเครื่องสักการะแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชการที่ 9 เนื่องในวโรกาสทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 พรรษา และมีพระ

ชน มายุ 80 ปีในพ.ศ.2550 พระพุทธรูปสี่รอย สร้างด้วย หิน แกร นิต ความยาว 2.54 ม. กว้าง 1.25 ม. สูง 97 ซม.

อุปัชฌาย์ธรรมเอนกประสงค์ คณะศรัทธาต่างๆจากทุกสารทิศ ได้เข้ามาร่วมปฏิบัติธรรมในวัดสันป่ายางหลวงครั้งละจำนวนมาก บางคณะ

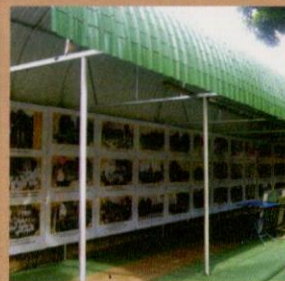

มาเยี่ยมชมวัด บางคณะมาร่วมปฏิบัติธรรม และบางคณะเดินทางมาศึกษาประวัติศาสตร์พระนางจามเทวีและประวัติเมืองลำพูน ทั้งชาวไทยในภาคต่างๆและชาวต่างประเทศ เช่น จากมาเลเซีย อินโดนีเซีย ลาว จีน ญี่ปุ่น อังกฤษ อเมริกา อิตาลี และเยอรมัน ฯลฯ ศาลาอุปัชฌาย์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอแก่การต้อนรับพระครูบาอินทร จึงได้ดำเนินการออกแบบและก่อสร้างกุฏิปฏิบัติธรรมเอนกประสงค์ ด้วยไม้สัก 2 ชั้น กว้าง 19.5 ม. ยาว 39.5 ม. เพื่อต้อนรับคณะศรัทธาต่างๆ ดังกล่าว

พระเชียวโขง ให้เป็นอนุสรณ์

ระฆังหลวง พระครูบาอินทร ได้พิจารณาที่จะจารึกประวัติการก่อสร้างพระวิหารพระเชียวโขง โดยการสร้างระฆังหลวงด้วยทองสัมริด ขนาด 1 วา และได้จากกรีกประวัติเจ้าแม่จามเทวีในส่วนของเกี่ยวข้องกับวัดสันป่ายางหลวง ประวัติครูบาอาจารย์ ประวัติพระพุทธรูปสำคัญของวัดและประวัติการก่อสร้างพระวิหาร

พิพิธภัณฑ์ภาพในอดีต ของวัดป่ายางหลวง แสดงถึงศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีล้านนาโบราณ ในแต่ละสมัยถึงปัจจุบัน เพื่อแสดงให้เห็นคณะศรัทธาและผู้สนใจได้ศึกษาค้นคว้า วิถีชีวิตแบบดั้งเดิม

พระรอดหลวง.วัดสันป่ายางหลวง ได้ถูกขุดพื้พระตามแบบโบราณชั้ภาคเหนือ ในวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2532 ตรงกับวันศุกร์ ขึ้น 11 ค่ำ เดือน 3 เหนือ พระครูบาอินทร ปัญญาวัชฒโน เป็นประธานอธิฐานจิต ขอพลังบารมีมาปกป้องคุ้มครอง และร่วมสวดชยันโต ประพรมน้ำทิพย์ซึ่งนำมาทำน้ำพระพุทธมนต์ลงไปตามวัดอุ้มงกลเสร็จแล้วจึงลงมือขุดพื้พระ โดยพระครูบาอินทร เริ่มประเดิมเป็นองค์แรก ทุกๆ พื้พระ การสร้างพระรุ่นนี้ ท่านพระครูอินทร ได้ตั้งใจไว้ว่าจะทำให้ได้ แปรหมื่นสี่พันองค์ เท่ากับจำนวนพระธรรมชั้น และเท่ากับจำนวนที่พระนางจามเทวีได้เคยสร้างไว้ครั้งแรก

พุทธาภิเษกพระรอดปลอดภัยและพระพุทธรูปบูชา วันที่ 6 ถึง 14 มกราคม พ.ศ. 2533 พระสงฆ์ เกจิอาจารย์ 58 รูปเจริญชัยมงคลคาถาพระสงฆ์ มหาเถระแต่ละเขต รวม 9 คับ

